

Neštepeno
Poprijeta Devica Marija

1910 február

VI letni tiskanj, 2 st

Zmozsna
Gospa Vogrszka

POBOZSEN MESZECSÉN LISZT.

Reditel :

Bassa Ivan plebános vu Bogojini.

Vszebina.

Bg : Miloscse szi puna	32
Dr. Lenarsich : Szvéto precsiscsávanje	37
Szlepecz ; Krisztusov testament	42
S. I. : Trplenje Krisztusovo	48
Szlepecz : Neprijátelom odpüsztliti	52
Kklekl : K sztarisom	59

Drobis. — Posta.

**Ki ne dobro, ki je vees, ali menje dobo
sznopiesov, naj mi naznani ! Vsza pizma k
meni, vu stamparijo nikaj !**

**Ki sesé liszt dáblati, naj za njega dve
koroni posle na ime : Bassa Ivan plebanos
vũ Bogojini (Bagonya, Zalamegye) ali naj
onomi dá, od koga liszt prekvzeme vszaki
meszee.**

**Sziromáki, ki nemorejo zdaj. vesaszi
plácsati, kak vszako leto, tak i letosz lehko
po veeskrátnih sumah, ali pa, kda bodo
meli, naednok plácsajo !**

**Csiszti dohodki liszta sze obrnejo na zidanje ednoga
szamosztana (klostra) v krajini Szlovenszkoj na Vogrszkom.**

NEVTEPENO POPRIJETA DEVICA MARIJA

ZMOZSNA GOSZPÁ VOGRSZKA. — POBOZSEN MESZÉCSEN LISZT

REDITEL:

BASSA IVAN
PLEBÁNOS

Vu Bogojíni (Bagonya, Zalam.)

Prihaja vszaki meszec. Cena 2 koroni, v Ameriko tri.

Miloscse szí puna.

Kda je angeo Goszpodnov prineszeo veszéli glász bl. D. Mariji, ka de ona mati bozsa; njoj je ne raztolmacso, kak de to mogocse, da ona oblúbo vekivecsne csisztoszli má pa je to Bog

znao, kda je angela poszlao knjoj. Za to sze pasztráhsi ona ino ne dá vcsaszi szvojega dovoljenja.

„Ne boj sze, Maria!“ (Luk. 1, 20.), rávno eta tvoja oblüba je zrok, ka te je Bog vszamogocsi za ono visenaturno rodovitnoszt odébrao, stera de tebi na vekivecsno császt ino diko.

Presztráhsena právi, ka mozsa ne pozna. Ne je potrebno, kde je od Boga gucs. Jedini Szin bozsi, ki sze je od vekomaj narodo od Ocsé, csi sze scsé za csloveka roditi, sze szamo od device more naroditi. I devica, csi porodi, szamo Boga more poroditi. „Ne boj sze Maria“, On, ki to csüdo vcsini, je vszemogocsi.

Tak sze je zgodilo, ka je devica posztála mati nasega zvelicsanja.

Oh Szvéta csisztocsa, kak lübezniva, kak drága mores ti biti pred nami, kda vidimo, ka je zvelicsanje nasega roda od tebé prislo. Ti, szvéta csisztocsa, szí bila, stera szí z bozsánszkim Zvelicsitelom obdarüvala nas Szíromaski rod. Ti, szvéta csisztocsa, szí oblekla devico vu diko, stera je visisa, kak réd ete nature.

Blázsene düse, stere lübijó tebe, szvéta csisztocsa, ár one szo, stere „do naszledüvale ágnjeca, kamakoli bode so.“ (Szkr. razod. 14, 4.)

Jezus je vucseniki, steroga je nájbole lübo, tomi na düsi i teli csisztomi vucseniki dopüsztó, ka szlobodno na njegove prszí glavo nagne pri szlednjoj vecsérji.

Na Petra je zavüpao szv. matercérkev, kda je njega za poglavára apostolov posztavo nego mater szvojo je Jánosi preporocso.

Csisztocsa je naime ona zvisena jákoszt, stera angelszki zsiték pela na zemli, stera je gledalo visenatur noga zsvilenja, szpodobno zsvilenji zsitka vekivecsnoga.

Taksa jákoszt je to, stera nam zaszlüzske szprávla, kaksih szo szí angelje szprávlati ne mogli.

Kem csisztesi je sto, tem bole je pripraven na vise-

naturno, bozsánszko zsvilenje, tem bole je pripraven na ono visenaturno zjedinjenoszt z Bogom, stere zjedinjenosztli zselenje nam je Jezus Krisztus vu szrca vcepo.

Neszrecsen, blodécsi národ, steri szvétoj csisztosztli naszprotne grehe za malenkoszt drzsis pa hotlivce z cslovecsov szlabosztjov zagovárjast, ne pozábi, ka ne greha steroga bi Bog grozovitnese kastigao, kak szo eti.

To szo oni grehi, steri csloveka oropajo dūha bozs-jega, „Ne osztáne moj dūh, právi Goszpod, vu csloveki telovnosztli podánomi“, (I. Mojz. 6, 3.)

Ete greh oszlepi pamet. Prorok je mogeo k. Dávid králi idti, ka njemi je raztolmacso, kak mrszki je njegov greh i kak potrebna njemi je pokora.

Ete greh okorno vcsini szrcé csloveka. Salamon král, steri je práva csūda modrosztli bio vnoga leta, je na szvojo sztaroszt v bolvansztvo za volo etoga greha szpadno.

„Telo nase je cérkev Dūha Szvéloga“, pise szv. Pavoe apostol (I. Kor. 6, 10.). Pri krscsanszkom csloveki je necsisztoszt tak kak odūrnoszt opūscsenja na szvétom meszti.

Lūbi moj Jezus, zarócsnik csisztlih dūs, ki szí za mater szvojo edno devico zébrao, napuni dūso mojo z lūbéznosztjov csisztocse ino grozo pred grehom njoj protiposztávlenim.

K csisztocsi szvétoj je mocs potrebna ; mocs, stera zná obládati naturo ; visenaturna mocs, stera sze zná protiposztaviti nágibom tela i krvi. Za to právi Szv. pizsmo : „Znajocsi to, ka z szvoje cslovecse moci ne morem, szam sze k Bogi obrno, naj mi dá mocs i Szvojo Szvéto milosco“. (Modr. 8, 21.).

To proszim tūdi jasz, lūbi moj Jezus, proszim tvojo szvéto milosco na ono csisztocso, stera je bl. D. Mario tak lūbeznivo vcsinila pred tvojimi ocsmi, proszim te na ono velko lūbézen, stero szo jezere szvélih devic vszakoga szpola szkázale Tebi.

Vszakoga premislávanja i razveszeljávania v mislenji i odzvüna sze ognem, vsza bom odürjávao, stera Tvoja szvéta zapoved prepovedáva. Odürjávao bom družstva, go-vore, cstenje i veszelja szvetszka, stera jákoszt csisztoshti kvárijó vu szrcab.

Vuzsgi vu szrci mojem sztráh bozsi ino grozo od onoga ognja, vu sterom do necsiszti goreli.

Daj mi veszelje vu moje zadržsávanje, ka bom za volo Tebe i Tvojega králesztva rad prenasao spot i szmejh bozsnih.

Odszlobodi me szküsnjáv, stere me na hűdo nagibajo ; csi pa li scsés, naj szküsnjáve trpim, te mi pa daj mocs po prosnji tvoje nevtevene matere, ar je scsém ob-ladati za volo Tebe moj Jezus ino pokázati ztem, ka Tebé za isztino z celoga szrca lűbim.

Bg.

Ka dobimo vu szvétom precisiscsávanji.

Szvétó precisiscsávanje nász ocsisztí od máli, odpüscsánja grehov ino csuva nász proti veliki grehami.

1) Ka kakso grditoszt ino odörnoszt je pred Bogom tüdi eden *odpüscsanja greh*, to mi znasimi ocsmi nemremo viditi, niti znasov pámetjov nemremo prevediti. To sze moremo navesiti od szvetnikov, steri pamet je goszpoden Bog poszebnó preszveto, tak ka szpoznali, vidili szo grditoszt greha, steroga mi za „máloga“ zovémo. Vesimo sze na priliko od Szv. Katharine, steró je Jezus pokazao, ka je na düsi escse té najmensi greh. Gda je tak Szv. Katharina vidila ka je na düsi tak zváni máli greh etak je govorila: „Ráj bi vu celom mojem zsitki na zsarjavom ognji gorela, kak pa szamo edno megnjenoszt to grditoszt ino odörnoszt glédala, stero na düsi fcsini eden té najmensi greh.

Te tak te najmensi greh je pred Bogom velika odörnoszt, ino je zagvüšno, ka goszpoden Bog té nájmesse grehe kastiga; kastiga je na etom szveti, kastiga je na drügom szveti vu purgatoriumi. Te najmensi grehi doszta

bozse miloscse od nász porobi, vu nami zadeva lübv do Jezusa.

To je Jezus zagvüsno ne zaszlüzso od nász, pise Szv. Augusztin, ka mi Njega ztemi grehami razzsalismo ino bozsi kejv vu nami (to je düsa) zamázsemo. Niscse sze ne vüpa vu zamázanoj opravi vu církev pridti, jeli bi ti dönok szlobodno bilo iz zamázanov düsov pridti? Vi meni govorite-právi dale Szv. Augustin, ka szo to máli grehi; jasz tüdi tak miszlim. Ali dönok csi te male grehe gosztokrát fcsinimo, ino je vö neizcsisztimo, vu krátkom csaszí bode nasa düsa trno zamázana.

Záto nestimaj za málo recs, té mále grehe. Ár descs tüdi po krapli ide, ino dönok zkrapple povdoen posztáne, stera escse hizse, máro ta neszé, tak bode na tvojoj düsi tüdi. Ti právis ka szo máli grehi. Ali povej csi bi vszíg-dár, gda te najmensi greh fcsinis, na tvojem teli edna rana posztánola, ali bi sze ti tvoj oblek malo razcseszno, jeli bi szí te tüdi tak premislavo od máloga greha? Csi zse nemas rad rane na tvojem teli, csi zse nemas rad razcseszano obleko, te glédaj dobro, ka naj nebodes imo rane na tvojoj düsi, ka naj jo nezamazses, ár ovak to morem miszliti, ka ti na tvoje telo, na tvoj oblek bole pázis, kak pa na tvojo düso.“

Csi nasz vu teli kaj boli, na példo szamo gláva nász boli, na keliko zselemo od te bolecsine sze odszloboditi, kak szmo radi csi nam sto pomága.

Na düso gledócs je eden taksi betezsen sztális mali greh, szamo da je na düso gledocs doszta véksa nevarnoszt stera iz njega izhája kak pa je nevarnoszt betega na telo gledocs; ino vu szvétom precsiscsávanji imano edno lehko skér, zterov sze lehko od te grehov odszlobodimo, ino mi bi dönok ne nücali to skér gosztokrát, bi dönok nevhalezni bili proti dobroti goszpodnoga Bogá!

Isztina ka szvéto precsiscsavanje szamo nasz tak ocsiszti od málih grehov csi mi mámo právo volo te grehe

odõriti ino njéh nigdár ne vecs fcsiniti ali rávnok to odûrjavanje greha, to je ka nam lûbléni Jezus vu szvetom precisiscsávanji dá.

To je te tak te imeniten szád vrednoga szvétoga precisiscsavanja : ka nász ocsishti od máli grehov ino nász pomága vu bodocsnoszti njéh szkrblivo sze ogibati.

2. *Szveto precisiscsávanje nász csuva szmrtnih grehov.*

Poleg réda nature moremo jesztvino ino pitvino kszebi vzéti, csi scsémo nas zsitek goridrzsati. Zatoga volo nam dá Goszpoden Bog vszáko leto zsétvo ino razlocsne zemelszke száde. Csi bi nam Goszpoden Bog ne dao zemelszke szade szpomrli bi vszi, csi bi rávnok ne betezsni bili. Csi vu poszvet ne vlejés olija, ne gori ti, tak je rávnok sztvojim telovnim zshivlenjom, csi ne jes, oszlabis, ino csi bi dugo nikaj ne jo, bi od gláda mro. Ali Jezus je ne ednok szamo pravo, ka njegovo szvéto Telo ino szvéta krv je nasoj dûsi to, ka je nasoj teli rhána. Na priliko gda, vu Kafarnaumi obecso Jezus, ka Oltarszko Szvesztvo nasztavi, etak govori : Zaisztino, zaisztino velim vam : csi nete jeli Telo Szina cslovecsega ino ne bodete pili Krv njegovo, ne bodete meli vu vami zshivlenje. Iz eti recsi izhája, ka oni ki na etoja zemli zshivijo, sze giblejo, delajo, szo ne vszi zsivi, tem vecs na dûso gledocs szo mrtvi, ár nemajo na dûsi miloscse poszveçsenja, ka je zsitek dûse.

Te zsitek zgûbijo z szmrtnim grehom, csi ne vzemejo gosztokrat ino vredno szvéto precisiscsavanje. Ka je mocse vu nami csiniti szvéto precisiscsavanje lehko previmo iz one zgodovine, stero nam Szv. Alfonz pripovidáva. Bil je eden nemesnják, ki sze je na teliko navado na eden návadni velikih greh, ka je zse fcágati zácsno na szvojem pobogsanji. Ednok njega pitajo njegov szpovednik, jeli na on den na sterom pride szvétomi precisiscsavanji jeli no dén tûdi vu návadni greh szpádne. To sze je nigdár ne zgodilo, bil je odgovor. Te njemi szpovednik povejo :

ka naj vecs tjednov dugo vszaki den pride k-szvéto mi precisiscsavanji, ino vu krátkom csaszi sze nemesnják odszlobodo od szvojega sztrasnoga návadnoga greha.

Zagvüsno ka eta zgodovina ne doticse one lehko-mislene gresnike, ki szvoj greh lübijó, steri szo brez práve pokore, gda idejó kszvétoj szpovidi ino k-szvéto mi obhajili, nego doticse one pokorne gresnike, steri imajo isztinszko právo volo sze pobogsati. Doticse sze onih lüdi, ki zaisztino sze szkrbijo za szvoje zvelicsanje, szamo da szo szlabi. Düsa njihova je szlaba, pamet zablodjena, vola pomenkana.

Rávnok ta szlaboszt je nevarnoszt, ka vu szmrten greh szpadnejo. Ki zaisztino dobro volo, nakanenje ima sze od greha odszloboditi, onoga zagvüsno obrani szvéto precisiscsávanje.

Ár szvéto precisiscsávanje nam preszveti naso pamet, naj mi previdimo sztrasnovitnoszt szmrtnoga greha, ka naj previdimo kakse sztrasne kastige ma goszpoden Bog na szmrten greh, tak ka sze z szvetim sztráhom bojimo greha.

Szvéto precisiscsávanje nam podpira naso szlabo volo. Od volé viszi vsze. Dokecs nescse cslovek, dokecs greha ne privoli, nega greha, kak stécs veliko je szküsavanje. Záto Szv. Tomas gda njegova szesztra njega pitala ka more ona csinili ka naj sze zvelicsa je etak odgovo-ro: mores szamo mocsno volo meti, ka sze scsés zvelicsati.

Vu szvéto mi precisiscsávanji nam szam Jezus podpira naso szlabo volo, szam Jezus nam preszveti naso pamet, gda nasz eti opomina ka keliko britki mok je trpo za nasz, ka kaksa grda nezavahlnoszt je proti njegovej do-broti-szmrten greh . . .

Premiszli ka bi na szmrt betezsen lezso. Zdravnik bi ti to govorili: morem te gori rezati ár ovak merjes, csi te ne bodem opererao. Jeli bár kabi escse to prevolo naj szvoj zsitek obranis? Ali vidis tvoja düsa je vu sztálnoj szmrtnoj pogibelnoszti, jezero ino szto szküsavanja te pre-mága, ino kak lehko privolis greh ino zgübis zsitek tvoje

düse, vu düsi merjés. Ino to bi bilo sztokrát hüse, kak telovna szmrt. Kak sztrasno je to mislenje, ka lehko pregrehsis ino vu tom grehi merjés ino na veke sze szkvaris, na veke bodes goro vu peklenszkom ognji . . .!

Zaisztino naj sze te neszrecse odszlobodis, tū nikaj neszmes za zsmetno drzsati, niksa pot ti naj nede duga, niksi trūd ne veliki, ka naj zadobis ono skér, on mecs sterim sze lehko obránis od te pogübelnoszti. Ino to skér te mecs ti lübléni Jezus dá vu szvétom precsiscsavanji, gda ti milo govori: vüpaj sze düsa vu Meni: „düsa stere Méne zsiva sze ne pogübi.“

Dr. Lenarsich.

(Dale.)

Krisztusov testament.

Lübézen bozsa do csloveka je véksa od vsze drüge lübénoszti. Cslovek vékso lübézen szkázati nemre, kak esi merjé za onoga, koga lübi; ali glédajte Krisztusova lübézen je escse véksa, ár sze je z njegovov szmrtjov ona ne pretrgnola. Gde nájdem vu njem to velko lübézen? Vu njegovom testamenti, gde je nász za szvoje örocsnike, herbase posztavo. Ali ka bi nam znao on vu szvojem testamenti zrocsiti, vej je on nika ne meo, ka bi nam znao dati? Opravo njegovo szo szi szoldácje raztálali, do nágoga szlecseni viszi na krizsi, vu lüczkoga csloveka grob je polozseni, na njegovo mrtvo telo szo lücki lüdjé opravo kúpili. Ali kaksté je bilo, esi je glih nikaj ne on meo, dönok nam je doszta nihao.

Ali ka bi nam on nihao? Povej nam to szv. Ambrus, ki je vu szvojih pismah Krisztusov testament gorizamerkao, steri sze etak naprejdáva: Na krizsi viszécsi Jezus je testament napravo i szkoro vszakomi csloveki je kaj preporocso. Apostolom preganjanje, zsidovom szvoje mrtvo

telo, nebeszkomi Ocsi szvojo düso, szvojoj materi Marii lüblénoga vucsenika Jánosa, desznomi razbojniki paradizsom, levomi pekel, pokoro csinécsin krscsenikom je pa nihao szvoj krizs. Z toga sztoji njegov testament.

* * *

Apostolan je nihao moke i preganjanje. Szv. Péter je vu Rim váراسi z glavov dolobrnjeni bio na krizs rázpnjeni. Szv. András vu Achaji krizsani; sztaresemi szv. Jakobi szo vu Jeruzsálemi glávo odszekali; mlájsega szv. Jakoba szo tekáj vu Jeruzsálemi z ednoga viszokoga törma doliszünoli i z ednim dremlon vmorili; szv. Jánosa szo vu olii kühali; szv. Filipa szo vu Ázsii na krizs prebili i tan okamenüvali; szv. Bertalana szo vu Arabii zsvoga z kozse szlekli i te njemi glavo odszekali; szv. Mátaј pa gđa bi vu Aethiopii mesüvao je bio preszmeknjeni; szv. Simon je vu Perzsii na dvoje bio razzsagani; szv. Tade z kolekon vmorjeni; szv. Matjas zaprva okamenüvani po tom pa zarezani. Pregarjanje moke i szmrt szo dobili apostolje vu Krisztusovom testamenti.

Zsidovan je pa nihao szvoje mrtvo telo, Oni szo Jezusa dolivzéli z krizsa. Ne je on szan dolisztopo z krizsa, kak szo to od njega zseleli, nego po szmrti szo ga szami mogli dolivzéti ino ga vu grob polozsili. Arimatheánszki Jozsef, pobozen zsidov, njemi tá püszti szvoj grob, Jezus pa njemi i vu njem vszem zsidovanu prejkda szvoje telo do gorsztanenja. Oh zsidovje! kak blázseni bi posztanoli, csi bi szi to herbijo, stera je na tri dni vam dána, na düsno zvelicsanje obrnoli. Oszlepjeni zsidovje, ali escse bole szlepi mi krscsenicje! Jezus je na oltári i vu rokáh mésnika rávnok tak, kak na krizsnom drevi; oltár je Kálváriánszki breg, szrcé nase pa grob, vu tom grobi szi sesé on pocsinoti, ali hüdoba nasa njemi méra ne dá. Telo njegovo je tri dni dugo lezsalo med zsidovami, vu nasem szrci do szmrti nase sesé pocsivati. Zsidovje szo

za njegovo telo vu onih treh dnévah ne málali, mi tüdi to scsémo csiniti?

Dale cstém Jezusov testament: Jezus düso szvojemi nebeszkomi Ocsi zrocsi. Gda ga je Ocsa zapüsztó, njemi je zrocsó szvojó düso. Kak nasz je on návcsó, kak moremo zsveti: tak nam je zdaj pokázao, kak moremo mrejtí. Zrácsajmo mí tüdi düso nasó vu njegove roké, on je nas Ocsa, nemogocse, je, ka bi nasz on odsztavo, Zvelicsitel nas je on, nemre nasz dati na szkvarjenje. Vszaki dén lehko merjémo, zato vszaki dén pravmo: „Ocsa moj vu tvoje roké preporácsam mojó düso“. Goszpodne szkrb mej na méne i ne odsztavi mené; csi ti ne primles k szebi mojó düso, satan jo zgrábi. Oh ne zavrzsi ono düso, za stero szí tak drágo ceno dao.

Szvojój materi pa Bl. D. Marii je nihao Jezus szvojega lüblénoga vucsenika. Zaka je dopüsztó Jezus, ka bi mati njegova po krvávoj tuzsnoj poti za njim sztapala i poleg krizsa sztála dreszélnó? Ka je zagresila Maria, ka more tal meti vu njegovom trplénji. Jeli more biti véksa moka na sziná gledocs, kak gda more na szmrtnój poszteli od materé szlobod vzéti? Szan Bog je steo, naj bi Maria pod krizson sztojécsa Sziná szvojega goríaldüvala; ár je po tom Bogi to darüvala, ka je njemi nájprijétnese, naj bi nadomesztíla krivico Eve, stera nasz je na szkvarjenjé szünola, gda je jela z prepovedanoga dreva. Bog je steo naj bi pod krizson sztojécsa Maria z boleznosztjov nász rodila na novo milosztno zsvilenje. Záto je vu János apostoli vsze nász zrocsó Marii za színi i vu njoj je nam vszem mater dao. „Ovo tvoój szín.“ „Ovo tvoja mati!“

Dale glédám testament: deszni razbojnik je parádzsom dobo. Na szkrádnjoj vöri sze k Jezusi povrné, njega vadlúje, moli i pobogsani hüdodelnik z krizsa vu nebésza preminé. Kak velko vüpanje to vu nász vlejí, ka csi sze mi prav pobogsamo kaksté velki gresnicje szmo, escse

szmo ne pogübleni. Bog dáj ka bi na szmrtnoj poszteli jaz tůdi vreden bio csůti ete blázsene recsi: „Dnesz bodes z menom vu paradicsomi“.

Levomi razbojniki pa i vszakomi gresniki je pekel osznovleni. Ovo tak nam otrdjenim gresnikan je vu testamenti pekel niháni, — mi szmo tak na pekel oszodjeni, pekel z hűdimi. vragni de. nasa herbija, csi sze ne pobogsamo. Csi nemo pokore csinili, nigdár sze ne zvelicsamo. Csi hitro nemo pokoro csinili, zná biti vecs na to nemo meli prilike.

Zse vnogokrát szmo obecsali ka sze pobogsamo i osztali szmo szlári gresnicje. Zse kelkokrát szmo vu szpovedálnici, bozsemi namesztniki oblűbili: ka ono pajdástvo, stero nasz na greh nagible, povrzsemo; ka vu dűhovnom dugovánji nemo tak mrzli, mlácsni, jeli szmo sze szpreobrnoli, jeli szmo oblűbo zdrzsali? Zaka odlásamo to od dnéva do dnéva? Csi je Aog dober i milosztiven, jeli mo sze mi vu njegovoj miloscsi szlepo vűpali?

Tak merjémo kak szmo zšiveli. Vsze nase dobre i hűde lasztivnoszti na drűgi szvet odueszémo. Vu sskrádnoj vűri nájednok nemo mogli odűriti greh, steroga szmo tak dugo lűbili. Vu szlednjoj minuti nemo mogli Bogá nájednok polűbiti, koga szmo vu celom zšivlenji z grehami drázsili. Bogi zapovedávati nemremo.

Bog nam je obecsao odpűscsejnje nasih grehov, csi njé pozsalűjemo, ali na pozsalűvanje nam je űtrásnji dén ne obecsao. Zaka tak odlásamo, ka bi zse dnesz mogli vcsiniti?

Keszno de sze nam te zvelicsati, gda sze zse szmrt priblizsáva. Eden hűdodelnik sze je zvelicsao, neszmemo vu dvojnoszt szpadnoti, ali szamo eden jedini sze zvelicsao, neszmemo sze tak szlepo vűpati.

To právite: escse mam csasz na pobogsanje. Jaz pa to právim: vsze vasz nadigáva, naj pobogsanje nebi od-

lásali. Nadigáva vasz vremen, stero odleti i nigdár sze vecs nazáj ne povrné; nadigáva vasz bozsa miloscsa, stero dnesz máte, vütro pa lehko zgübite. Paradizsom, steri je dnesz, odpreti pred vami, vütro znábiti zapreti bode. Szmrt vasz tüdi vszaki dén k grobi blizse tira i opomina, ka bi pokoro csinili. Pascsimo sze, vremen odleti, zsvilenje preminé, szmrt sze priblizsáva! Csi nemo pozsalüvali grehe, gda szmo to mogocsui, pozsalüvali mo njé te, gda de nam zse zobsztonszko. Eden razbojnik je z krizsa vu nebésza sztopo, ali ov sze je z krizsa vu pekel pogrozo. Obadvá razbojnika szta z Krisztuson trpela, ali szamo eden sze je zvelicsao. Za obadvá razbojnika je mro Krisztus i z njih eden je mro vu nepokornosztí. Vsze povszédi sze lehko szkvarimo, ár sze je levi razbojnik escse poleg Krisztusa viszécsi szkváro.

Z Krisztusovoga testamenta osztáne escse szlednja erbija nájmre: pokoro csinécsin krscesenikan je nihao on krizs szvoj. Tak je to dobro; ár ali mo sze eti na szveti jokali, ali pa vu vekivecsnosztí. Kaksi pokornik bi bio, csi nebi meo krizsa? csi eti pokoro scsés csiníti, te more pot tvoja trnava biti. Bog nescse to, ka bi tebé sto zbantüvao, ali to zse scsé naj bi vsze zbantüvánje od drüghí mirovno podneszao. Mi nemremo szamo tak zobszton vu nebésza priti, za stera szo Jezus, Maria, apostolje i szvéci tak doszta trpeli. Noszi krizs, steroga je Bog na tvoja plécsa naszlono.

Krizs zbrise grehe i za njé zadoszta vcsini. Nega vékse dike od trplenja, ár szmo po njem Krisztusi szpodobni. Lüdjé z preganjanjon, Bog z betegön, vrág z szküsávanjon, szvet z nepravicsnosztjov i z ospotávanjon nam nebésza priprávlajo, nász vu nébo zdigávajo. Vzemte tak pokornicje krizs vaso örocsino i noszte ga mirovno kak Jezus, ár vam on nebésza odpéra.

Vremen je minolo, konec je priseo. Jezus je mro, njegov testament je pred vami goriprecsteti. Apostolje szo

preganjanje i szmrt, zsidovje njegovo telo, Ocsa nebeszki
düso, Mati njegova Maria je szv. Jánosa i vu njem vsze
nász za szini dobila, deszni razbojnik je paradizsom, levi
pa i vu njem vszi otrdjeni gresnicje pekel, pokoro csinécsi
szo pa krizs zadobili.

Szlepecz.

Trpljenje Krisztusovo návuka puno.

Gledaj dūsa vsze dobo szi bila vu sztáni miloscse ! Ali kelikokrát szan pravo : ti szi bila, telikokrát mores zdehnoti i sze zjokati, csi premiszlis szvoje naglo szpremenenje. Ar nevezta bozsa je po grehi posztánola prijátelica hūdoga dūha, cerkev szv. Dūha sze je szpremenila v jamo razbojnikov, zvolena poszoda v poszodo pogūbljenja, pocsivanje nebeszkoga krála vgnojiscse, szesztra angelov pajdasica hūdi dūhov. Gledaj tak oszkrnni i popácsi greh podobo bozso ; i csi sze v gledalo krizsa poglédnemo, bomo vidli v njem gresno dūso v njemi popolnoj odúrnoszti. Ob ednim pa bomo v njem zapazili tūdi, csi sze pobožno poglédnemo vnjega, i csi szi zselimo : zvelicsanje. Szilno potrebsino zatajūvanja i pokore. Nag i vszega gvanta obropan viszi bozsi Odkūpiteo na krizsi, i mi bi sze gizdávo oblácsili ? Nas Goszpod i Bog má trnavo korono na glávi i mi nevolne sztvári dosztakrát nevómo kak bi sze na cifrali i szvoje nore glave noszili. Ednok pride szv. Elizabeta v církev, obdána od vnogih szlūzsabnikov i szlū-

zsabnic; i bila je oblecsena v zsamat i zláto, tū zaglédne Krisztusa na krizsi v pravo britki podobi. Podoba sze njoj vtiszne globoko v szrcé i szvéti dūh zmága vnjoj. Ona ide domo, szlecse vesz lisp i pride v navadnoim gvanti v církev. Poglednite sto sze pobožno poglédne vglédalo krizsa, sze more odpovedati i szlovo dati necsimernoszti. I tūdi ti sze nebos dugo stimao, csi sze li vto glédalo vrlo zglédávles.

Bozsi Odkūpíteo viszi na krizsi nág i trpi sztrasne bolecsine; i bolecsina vszeh bolecsin je bila njegova pekoca zseja; vej je glaszno zézvao: „Zseden szan“ i podáli szo njemi jeci i zsucs. Pogledni sze moj krscesenik vglédalo Krisztusovoga trplenja i vcsi sze szamoga szebé zatajūvati. Csi premislávles njega, jeli sze szmes zatém pritozsiti nad szvojov szlabov hranov, nad szvoje krizse i trplenje? „Krisztus zsejo trpi i noszi trnavo korono na szvojoi glavi“ právi szv. Bernard, za to sze szramūj pod sztrnom ovencsanov glavov bili tak mehkuzsen, ki bi rad brezi vszega trplenja bio.“ Tūdi vi bole bogati ki nikah nevéte za sztrádanje, tūdi vij sztopite pred gledalo krizsa i vnjem sze vcsite kak potrebno sze je tūdi vam zatajūvati. Ednok pride v Madrit vglavno meszto na Spanszko eden bogat goszpod k pobožsnomi i vucsenomi Faber Petri i ga proszi za dober tanács, kak bi naj lezsi doszégno popolnosztí. Tanács steroga njemi je dáo csaszti goszpod je bio té; náj vcsászi szledécse mislenje vu szebi pobūdi: Krisztus moj Goszpod vu velkom szirmastvi — jesz pa v obilnoszti; Krisztus v zséji i lakoti jesz pa pri bogatom sztoli; Krisztus je nág i zapūscsen — jesz pa vu drágom gvanti; Krisztus v britkoszti i trplengi — jesz pa pri szladkom veszelji zsidane vole.“ I dober tanács je naszkori dober szád obrodo. Zse pri prvem i bogatom veszelji na stero je bio pozváni ga je to mislenje tak trlo, da je mogeo vū od sztola oditi na szamotni kraj ár je ne mogeo duzse szkuz drzsati, stere szo ga polejale.

Oh sto sze more razveszeljávati i napájati szvoje szrce szladnosztmi csi sze poglédne v gledalo Zvelicsarja, na rozpétoga Jezusa ? V tom gledali moremo vszi szpoznati szirmak ali bogatec szilno potrebsino zatajüvanja, z ednim pa tüdi szilno potrebsino pokore. Za volo nasih grehov je mogeo mrejtí bozsi Odküpiteo ; i z grehom sze ponavla scse vedno njegovo britko trpljenje. To vsze szan vam zse popiszao. Kaka hüdobija i szlepota bi bila teda, csi bi pri vszem tem scse dale grehsili i vgrehi neszpokorno i trdovrátno zsvieli ! „Za tebe je mro Szin Bozsi — pravi vucseni Origenes i tebi bi scse vedno veszelilo gresiti.“

Oj ne predragi ! sto sze pobožno i reszno pogledne vgledalo szv. krizsa, ne more vecs grehsiti radovolno scse meuje pa neszpokorno i trdovrátno v grehi zsvieti ; liki on sze more pobolsati i povrniti sze k szvojemi Bogi.

Linro, eden sztari pizsacs, pripovedava od ednoga mladoga i imenitnoga csloveka, da je rad spilao i ne je steo od Boga i njegove szvete vere nikaj csüti. On z boli i meszto da bi prenásao ponizno v dühi pokore szvojo bolezén, je zacsno sztrasto preklinjati Boga i na zádne z doji. Gda tak vu szvojój dvojnószti erjóvi i tüli, sztopi eden njegovi, szlüzsabnikov k poszteli i njemi za sepeta na vüho ete recsih : „Goszpod eden vasih naj lübsih prijátelov je tü i bi rad scse zvami govoro prvle kak ocsi zatisznete. „Sto je, za kricsi betezsni, naj pride notri“.

Zdaj vzeme szlüzsabnik vö od szvojega gvanta krizs, na sterom je bio rozpéti nas Odküpiteo i pravi : „Poglednite lübléni goszpod ! té je vas nájveksi prijateo, Jezus Krisztüs ne zseli vasega pogübljenja : ar tüdi za vaso düso je mro na leszi krizsa. Oszupnjeni i glüboko genjeni opre preklinjevalec szvoje ocsi v krizs ; na zadne sze topiti zacsne ledena szkorja njegovoga szrca. Oh ! zazove moj Jezus ti me lübis, i jész ?“ Szpokorne szuze sze njemi vdero po njegovom lici i ne mogeo dele govoriti.

Ozdravo je na dūsi i na teli i njegovo zsvljenje je bilo za naprej zsvljenje miloscse i bogato na dobri delih za vecsnoszt.

Gledajte dragi cstevci kakso mocs ma gledalo szv. krizsa csi sze cslovek szpostlivo i pobožno v nje gleda. Zato pravim scse ednok sz szv. Petrom: „Ka je Krisztus v teli trpo ma to mislenje tūdi nase orozsje biti.“ Csi sze pogoszci gledamo vgledalo trpecsega i mirajocsega Odkūpitela, bomo gvisno szpoznali szilno potrebsino zatajūvanja i pokore, ar homo v tom gledali greh v njegovih puni grdobiji i odōrnoszt, i szveti sztrah nasz obide pred njim i britko trpljenje nasega Goszpoda Jezusa Krisztusa ne bo nad nami zgūbleno.

S. J.

Nepriátelan odpüszttiti.

Jezus je vragá vözgono i on je bio nemi.

Luc. XI. 14.

Vszakovrsztina iména dávamo hüdömi dühi. Eden je düh neccisztocse, drügi pa düh szkoposzti, ár nasz ov na telovnoszt, ete pa na szkoposzt nadigáva. Evangelium nam escse od nemoga vragá gucsi. Sto je ete? Lehko on, ki vu szpovedi gresniki vüszta zapéra? Ja on je ete. Ali meni escse eden drügi nemi hüdi düh na pamet szpádne. Vu szpovedi je hüdi düh szamo eden krátke csasz nemi, dokecs szpoved trpi. Ali ete drügi je vnogo let dugo nemi. Znankar me porazmete, ka od dühá nepriátelsztva i fancsoszti gucsim. Oh vnogokrát kak dugo szo lüdje med szebom nemi, ár je nepriátelsztvo med njimi. Etin nepriátelszkin lüdém scsém dnesz jezik razvézati. Ali sto bi zgono z njih nemoga vragá. Eden glaszoviten missionar Baldinucci Anton ki je leta 1717 mro vu Talianszkom országi. Poszlüsajte njegovo predgo od nepriátelsztva, ali prvlé kak bi on zácsao, edno zgodovino morem pred vász posztaviti.

* * *

Leta 1702 szta bilé vu Montepolis váraši dve szesztri po iméni Paula i Olympia, za stere sze je brat njuv szkrbo. Nevem po kaksoj neszrecsnoj priliki je brat njuv vmorjeni

bio. Lüdomorca ime sze je vözvedlo, koga szo dve szesztrepvecs odörjávale. I csi szo glih sztarisje lüdomorca njima velko summo peinez pontújali, vsze je zobszton bilo, njive csemére szo pogasziti ne mogli.

Vu on váras je prihájao Baldinucci Anton missionszke predge drzsat. Gdekoli je escse predgao, vszepovszédi sze je trúdo, naj bi nepriátelsztvo henjalo i krscs. mir nazájsztopo. Ali zdaj sze bojim, ka do njegovi trúdi zobsztonszki, ár sze obedve szeszttri njegove predge ognoti scséta, naj sze po njegovih recsáh z nepriátelmi nebi vözmérile. Ali hrambo szo szplój prázno ne mogle nihati, Paula je domá osztánola, Olympia je pa z domi odisla. Predganca je na pláci bila goriposztávlena. Baldinucci gorisztopi na predganco vu rokáh z razpetjon i etak zácsa gucsati: „Lübte vase nepriátele!“ (Matth. 5. 44.)

Oh Paula ti szi tüdi med poszlüsávcami. Dobro pazi. Denésnja predga sze nájbole tebé szlisa.

Baldinucci etak gucsi dale: Oh lüdjé kak morete ono csemérno kacso, kakse je nepriátelsztvo, tak dugo vu vasih szrcáh nosziti? Kak morete trpeti on ogen, kaksa je fansoszt? Za krscsenike sze scséte imenüvati, gde je krscsánszka lübézen, kakda szpunjávale eto zapoved: „Lübte vase nepriátele.“ Ne csüjete zse vecs z krizsa: „Ocsa moj! odpüsztí njim.“ Ne csüjete, ka vam Jezus právi: „Példo szem vam dao, naj kak szem jaz vcsino i vi bi tak csinili.“ Ivan 13. 15.

Oh predrági Zvelicsitel! csi odpüsztis i scsés odpüsztiti ti, ki szi nezgovorno doszta trpo od tvojih nepriátelov: kak sze vüpamo te mi tozsiti od.nasih nepriátelov? Henjajte gori te z molitevjav, ár je vasa molitev ne práva molitev.

Etak sze molite: odpüsztí nam dugé nase. Jeli isztinszko miszlite ka bi vam Bog odpüsztó? Ne miszlim; ár vcsaszi dale právite: naj bi vam Bog tak odpüsztó, kak vi odpüsztíte duzsnikom vasin; vi pa odpüsztiti nescsete i tak to proszite od Bogá, naj bi on tüdi tak vcsino z vami.

Oh ne zazávajte szí szami na glavé vase preklénsztvo. Hodte, hodte ne jaz, nego rozpéti Jezus, koga krizs pred vász drszim, vasz pozáva. Pomirűjте sze i zakopajte cse-mére vase vu njegove szv. rane. Sto je vdaro one rane? Jeli ne vasi grehi? Ovo Bog mirovno trpi od vász té rane, vi pa nikaj nescsete podnásati od vasih blizsnjih? Predrági Jezus naj bode szodec med vami; csi z lűbэznosztí do njega odpűsztite, dá vam vecsno korono vu nebэszah. Csi pa ne odpűsztite te sze bojte, ár de vam on ednok tűdi taksi szodec, ki z vami nede meo szmilenja.

Pretrgnimo zdaj edno malo predgo, zadoszta lepoga mo vidili. Velka vnozsina sze rivle k predgari: nepriátelje z obedvojega szpola. Pokleknovsi kűsnejo Krisztusovo razpetje i vu roko szэгnovsi obimnejo sze sztarinszki nepriátelje. Glédajmo, ka de csinila zdaj Paula? Bezsi med sztiszkávajocso vnozsino. Znankar sze boji i scsé sze szkriti? Szvet dobro zná to od Baldinuccija, ka vu nepriátelsztvi zshivocse lűdi on, csi je glih nigdár ne vido, po imэni gorizazové na pomirenje.

Ali glédajte Paulo! Bezsi med vnozsinov, ali ne záto ka bi sze szkrila pred Baldinuccionimi ocsmi, nego naj bi onoga csloveka, ki je njénoga brata vmoro, sztarise goripoiszkala. Kűsne roko njegovoga ocsé, k szebi obimne njegovo mater, sztopi pred podobo Razpétoga i glaszo právi: „Jaz z csisztoga szrcá odpűsztim lűdomorszto mojega brata: csi glih velka zsaloszt sztiszkáva moje szrcé, ali z lűbэznosztí do tébe dráги Jezus, ki szí za méne, za mojega brata, szesztro i za vszakoga csloveka mro, vsze pozábim na veke“.

Krscsánszke dűse! lűbézen do blizsnjega lehko gori escse vu poganszkon szrci, ali lűbézen do nepriátelov je lasztivnoszt právih krscsenikűv. Bog lűbi szvoje priátelke i nepriátelke, ár na vszakoga szija njegovo szunce. J csi mo mi z szpodobnim tálon csinili z tém szkázsemo, ko szmo mi práva deca nasega nebeszkoga Ocsé. Csi bi

vsze jákoszti prestimávao, stera je véksa, jaz bi pred lübéznosztjov do Bogá lübézen do nepriátelov na prvo meszto posztavo. Bogá lübiti, to neszkoncsano lepoto lübiti, jeli bi to kaj velkoga bilo? Ali lübiti nase nepriátele, to je tesko, ali vszebole hvále vredno.

Na konci szvoje predge Baldinucci processio drzsi. Naprej Razpétoga krizs neszéjo; za njim sztáplajo mladénke vu rokáh z gorécsov szvecsov; za njimi ide Paula z máterjov lüdomorca, celoga várasa ocsi na tom pári viszijo. Za njima idejo moski, plemenitásjé vu pokornom obleki. Edni szo trnavo korono meli na glávi, drügi pa mrtvecko glavo vu roki. Za njimi je so sereg krizsno-szécsih i po tom szebé do krvavoga zbicsüvajocsi pokornicje. Vszi vu nájlepsem rédi, vu nájglobesoj tíhoti. Oh csi bi zdaj Olympia ova szesztra nazocsi bila na to videnje bi sze moglo njéno szrcé omehknoti! Oh Olympia ka szí zamüdila! Nazájprides escse tí z Rima vu Montepolis ali zse te keszno; missioni szo minoli, Baldinucci szo odisli. Dajte mi tanács, naj bi Olympio tüdi szprebrnoli!

Zdaj mi pride na pamet. Paula bi eti nájvecs lehko vicsinila. Naj povej szvojoj szesztri, kak sze je vsze zгодilo, od kój je bila predga, kak szo sze nepriátelje pomirili i kaksa je bila processia. Ja Paula je to vcsinila. Eta njoj je právila: Oh lübléna moja szesztra! da bi szamo vidla kak vnogo lüsztvá sze je vküpszpravilo. Baldinucci je na ednom visisem meszti sztao z razpitjon vu rokáh, i te je zácsao gucsati rávnok od pomirejnja i lübézni do nepriátelov, stero sze rávnok náj dosztájalo. Lüdje szo sze zajokali, záto szo mogli predgo prekrátiti.

Veszelim sze — právi Olympia — ka szem ne tan nazocsi bila.

Po predgi szo sze lüdjé rivali k predganci i tan pred krizson szo sze vszi pomirili. Oh Olympia zaka szí tí ne tan bila?

Ka ? Ti szi znankar tüdi odpüsztila ?

Oh Olympia doszta szan szi miszlila na tébe.

Pitam : ti szi znankar dönok ne fá sla, ka bi szemirila ?

Nancs szi ne miszlis Olympia, kak je predgao on dühovnik !

Povej : ti szi dönok ne bila tak neszpametna, ka bi njemi odpüsztila ?

Oh Olympia ! ne szem mogla drügo csiniti, száma szem ne znála, ka sze je z menom zgodilo, ali nika je szploh genolo moje szrcé.

Naj te kastiga Bog sztokrát, jezerokrát, dönok szi ti njemi odpüsztila ?

Oh Olympia püszti me gucsati.

Ka bi jo püsztila ona gucsati. Od csemerov vsze penava Olympia hitro nozs zgrábi ino ga scsé vu szrcé szvoje szesztré namocsiti ; ali Bog njoj je to ne dopüszto, ár je od velkih csemerov omedlela i vküpszpádnola.

Na szrecso hitro je to zvedo Baldinucci. Nazáj sze povrné vu Montopolis. Tak je to vu rédi ; to sze dosztája katholicsánszkoga dühovnika, naj bi za edno jedino düsogorivdaro vesz celi szvet. Ali Olympia ga ne püszti pred szébe. Ka bi csino ? Escse ednok de drzso krátke missionszke predge. Zapovedao je, naj bi predganco pred onohizso posztavili, vu steroj Olympia betezsna lezsi, naj bi ona prisziljena bila proti szvojoi voli predgo poszlúsati.

Predganca je zse goriposztávléna. Baldinucci gorisztopi i zácsa gucsati : „Lüfte nepriátele vase“. Proti szvojoi voli morete escse njé lübiti, to je bozsa vola. Csi bi glih oni vazo hizso gorivuzsgali, morete njim odpüsztititi, to je bozsa vola. Csi bi glih oni vszo vazo deco szpoklali, csi vam kakso telovno kotrigo odszekali, csi bi vasz pred celi szvet na spot posztavili, csi bi vasz z nozson preszmeknoli, morete njim odpüsztititi, ár je to vola bozsa. J

csi ne odpüszтите, csi nete zšiveli poleg bozse vole, te poleg vole hüdoga dühá zšivéte; tak szte ne szinovje bozsi, nego szinovje vrajzsi; i gda vi ne odpüszтите i vam nede odpüscseno na vsze veke.

Csi bi Olympia ete recsi csüla, zagvüsno bi sze moglo szercé njéno, csi je szamo ne z kamna, omehknoti. Ali vszi Baldinuccioni trüdi szo zaman bili; Olympia je z cele predge nika ne csüla, ár je med tem szpála.

Ka vsini zdaj predgar, naj bi na pogiblenje idocso ovco odszlobodo? Tesko ali notri je priseo k Olympii vu hizso. Knjénoj poszteli sztopi i razpitje pred njo drzsavsi njoj právi: Zgledni sze na onoga, ki je z lübéznoszti do tébe vszem odpüszto, zmiszli szí na szvojo düso; tá düsa je ne tvoja, neszmes njo poleg tvojega hüdoga nagnenja na szkvarjenje vrzsti; tvoja düsa je onoga, koga jaz eti vu rokáh drzsim, on je njo dao tebi i ti bos mogla njo nazájdati njemi.

Áli vsze zobszton; csemerno poglédne predgara i na drügi kráj sze obrné.

Ka bi csino zdáj zse Baldinuccioni? Csüjte szamo njegovo szlednjo skér, stero je naprejvzeo. Etak szí zgucsi: Ti szí trda kak kamen, z krvjov te morem tak omehknoti. Doli szí poklekne pred njeno posztel i zácsa szebé osztro bicsüvati do krvávoga.

Paula sze tá popascsi k poszteli i právi: Oh szesztra moja, glédaj, kak sze drügi szkrbijo za tvoje düsno zvelicesanje i ti za njé nika ne máras?

Olympia sze pa lücsa vu poszteli i z grobianszkimi recsmi sáli pobožsnoga dühovnika. Ali Baldinuccioni je na vsze to odgovoro: „Ne henjam tecsász z bicsüvanjon, dokecs ne odpüsztis.“

I bicsüvanje trpi na dale osztro, neszmileno. Baldinuccioni ne henja gori; ali Olympia odpüszti, ali sze pa on vu szvojoj krvi zalejé. Baldinuccionia sztálnoszt je oblá-

dala Olympio. Na szertéli tekocsa krv je omehcsila njéno szrcé i ona je z punoga szrcá odpüsztila szvojemi nepriáteli.

Navesite sze krscseniki z té zgodovine odpüsztiti nepriátelan, Csi vi ne odpüsztite vasin nepriátelan, i Bog vam nigdár ne odpüsztli.

Szlepecz.

Ljübljeni Sztarisi!

szlovenszkoga ocse i matere najvékse zselenje je, najszvojega szina pri bozsjem oltári, kak dühovnika nevtepeno daritev prikazsüvati vidi.

Ali to zselenje pri mnogih szamo zselenje osztane. Sziromastvo ne püsztí na peroti toga zselenja, ne poveksava sze mala csredica szlovenszkih dühovnikov. Oh, pa kak jáko in szilno bi je trbelo. Cse kda, zdaj zaisztino valájo recsi Jezusove: Zsétva je velika ali delavcov je malo“-

Jaz bi z poniznim szrcom prószo szlovenszke mladence, ki vszebi csütíjo pozvanje na dühovniski in szamosztanszki sztán, naj sze primení v pizmí zglászijo do 15 marciusa tekocsega leta.

Stiri leta bo trbelo szamo placsüvati, potem sze oblecsejo in ido v pripravno solo za dühovniski sztán.

Plácsó majo szlovenci scsiszta pomensano za volo dobroga oponásanja.

Sola sze zacsne aprilisa tekocsega leta v Cavaglii na Taljanszkom.

Scsiszta odrasceni decski in mladi dovci sze tüdi lahko glászijo. Precs. Brogginí Ambrus, ravnatel in vucsitel nasih mladencov mi pisejo od recsih „Vszi mladenci iz szlovenszke krajine szo jako vrlí i dobroga obnasanja i vüпам sze v njihovom napredüvanji“.

To je zadoszta velika tolazsba za sztárise, ki decotam májo. Dozdaj je 9 szlovincov tam z Vogrszkoga, dva szta zse hvala Bogi v novitiati, oblecseniva, za par let bodeta szv. meso szlüzsila: Bakan Jozsef in Raduha Jo-

zsef iz törjanszke fare; ovi szo pa v Cavaglii in zvršavajo pripravne sole pred novitiatom.

Salezijanci sze imenűjejo ti renovníki, majo oblást od vogrszke vlade tűdi zse szem priti, szlobodno sze zato v naso szlovenszko krajino tűdi priszelijo nam dűhovnikom na pomocs, vam dűse nemrtelne pa v vekivecsen haszek. Szamo, ka sze prle morajo nasa szrca in mosnje globoko odpreti. Ali od toga bomo szí drűgi hip bole na tenko pogovarjali; zdaj mladencov odgovor prle csákam.

Szentsebestyén (Vasm.)

Klekl Jozsef

plebanos pri Szv. Szebestjáni.

Drobis.

Krisztusove recsi za nász.*)

Zovéte me za vucsitela — a ne pítate me.
Zovéte me szvetloszt — a ne vidíte me.
Zovéte me pot — a ne szledíte me.
Zovéte me zshivot — a ne zselíte me.
Zovéte me isztina — a ne vörjete mi.
Zovéte me moder — a ne idete za menom.
Zovéte me lepi — a ne lübite me.
Zovéte me bogat — a ne proszíte me.
Zovéte me vecsni — a ne iscsete me.
Zovéte me dober — a ne vüpate sze vu meni.
Zovéte me plemenit — a ne szlüzsite mi.
Zovéte me vszemogocsi — a ne csaszíte me.
Zovéte me pravicsen — a ne bojíte sze me.
Csi vasz odszodim — ne zameríte mi.

Fr. Herm. H.

Ceplena Maria. Ki nas szlovenszki kalendár poglédne
z csüdivanjom vzeme vpainet, ka leta 1910-ga ne naidti

*) Tak je napiszано v ednom brámi.

szvétká pozdravlenja angelszkoga. Stamparje szo sze zmesali. Vmohorszkom je notri pa tūdi vu vogrszkom kalendári szv. Stevana drūzstva sze náide, szamo ka ne 25-ga máloga trávna, ár je te vélki pétek, pa te nemre obszlūzsávati drūgoga goda, nego 4-ga vélkoga trávna, to je prvi pondelek po beloju ali szprevodnoj nedeli. Tá szi zamerkaite, ka sze ne zmesate, ár je tiszti dén tak zapovedani szvétek, kak csi bi na szvoj dén bio obszlūzsávani.

„V kraj od Rima“, to szo kricsali po celoj Ausztrii, po Cseszkom i Stajarszkom celi deszét let luteranje pa szo mocsno delali, naj bi tam katolicsanszko lūdsztvo na luteranszko vero prek zosztopalo. Pa ka miszlite, z kaksim haszkom? Vu deszeti letah je 42 jezero lūdih sztopilo prek. Zdaj zse ne sztople niscse. Kostalo je do dvajszti million korun, kak szami vadlūjejo. To je na vszakoga, ki je preksztopo szo 500 korun dáli vő. Zdaj szi pa glavé terejo, jeli je to vredno bilo, ár szo szkoro szame takse „vőrnike“ dobili, steri szo prvle prinasz nevőrni bili, zdaj szo pa tam ne vecs vredni. Domá na nemskom szo pa vu tom csaszi szamo v Brandenburg drzsánji 22 jezero vernikov zgūbili. Ne bi njim bogse bilo te peneze tam ponūcati na cerkvé i na sole? Cslovek je racsunao, Bog pa zravnao.

Muzsika pa sztvari. Vucsenjácje, steri poszebno sztvari opazūjejo, ka bi radi kaj vecs od njih zvedili, pisejo, ka sztvari tūdi rade májo muziko. Od psza známo ka je nemre trpeti. Konj pa mácska lepo muziko radiva poszlūhsata, opica sze veszéloj peszmi veszeli, vodeni konj vcsaszi blūzi pride, csi koga igrati csūje. Tigris zsalosztne, natégnjene vizse rad má, pa csi njemi veszéle zacsnejo vlecesti, te iz vsze mocszi zacsne tūliti; krokodil, csi muziko csūje, odpré lampe pa tak poszlūhsa mirovno medved pa pri muziki plése, to szte zse tak vidli po vulicah pa tūdi v kresmi, kda je v sterioj vészi muzika, kak vasi medvedje hitro odnorejo pa zsenszkoga szpola opice pá-

meti zgübijo. Jeli ka szte vidli? Pa csi sze duzse tam zdrzsávajo, te iz vszeh pijáne szvinjé grátajo pa zacsnejo trobiti tak, ka celo vész zbüdjio iz szna. — Pa naj sto právi ka szvinja ne lübi muziko. Vej szte te csüli za fasenka, csi meni ne vörjete.

Lourdes pa nevernicje. Kda sze mi na Lourdszke csüde zazávamo, kak na nova znaménja katolicsánszke pravice, sze vnogi nájdejo, posebno na francuszkom, ki tak delajo, kak farizeusje za csasza Jezusovoga: ali zatajijo csüdo, ali vrásztvi pripisejo ozdravljenje betezsnikov, ali pa gucsijo, ka Beelzebuba má pa z njegovov mocsjov vrácsi. Nego zdaj sze nisternim taksim nevernim birovom csüdno zgodilo. Bio je naime blüzi Cäen (Ken) városa pri ednom kmeti Alliaume Alfonz zváni hlápec vu szlüzsbí, steroga je eden bik tak szpehao, ka je vecs ne mogeo delati ino szo doktorje vöpovedali, ka sze vecs nikdár ne zvrácsi. Na to je on so pa je obtozso vértá pa je birovija vöpovedala, ka njemi je vért duzszen 7000 frankov plácsati, zakaj je tákse sztvári ne odao. Vért je plácsao to sumo po ednom asszekurálnom drúzstvi, pri sterom je szvojo drzsino proti neszrecsi zagvüsano meo. Po tom sze je zgodilo, ka je velka processzija sla v Lourdes, k steroj sze je tüdi te nevolen hlápec pridrúzso, ki je tá nesení, domo je pa zcsiszta zdrav na szvojih nogah nazaj priseo. Drúzstvo asszikurálno je to zvedilo pa je pri onoj isztój biroviji, kde je prle szod bio odloga, tozsbo notri dalo pa je hlápec polovico sume nazaj mogeo dati poleg szoda, steri je vöpovedao, ka sze je on zaisztino z csiszta ozdravo pa tüdi náglo po csüdi. Tak je prisziljeno bilo edno kseft drúzstvo za szvoje peneze i edna birovija za volo pravice szpoznati, ka sze je tü zaisztino csüda zgodila. Tak Bog kázse szvojo mocs onim, ki bi radi zatájili njega.

Posta reditela.

Fr. H. Kak vidite, nisterno ide. „Mir“ ne miroven, vöszkácse z rithmusa, kaj drügoga proszim. Poszebne pobozsnoszti ne imam rad, to je zsupnikov delo, oni vszaki szam najbole zna, ka je za njegovo lüdsztvo.

Gospode poverjetnike proszim, naj mi iména onih z iménom njihovoga sztanüvanja szem poslejo, ki szo lanszko narocsnino ne plácsali, ka bom je jasz szám terjao pa pravdenoj poti. Jasz szam mogeo plácsati njihovo tüdi stampariji.

Kl. Kak vidis, od penez csrtice szam vöosztavo. Ne ima rázuma, ka tam zse dve leti edna suma sztoji. Vnogo jih je, ki szo zaosztali z plácsov, tak sze pa ue more sparati nikaj. Z Párkány Náne mi sznopicsje nazáj pridejo z znaménjom: „Nepoznáni!“

